

til Gunst for Forhøjelse af Minimumskapitalen, medens alle andre, maaske med Undtagelse af Konsul Hey, har været imod en Forhøjelse. Her i Tinget har det ærede 10de tingvalgte Medlem (Harald Jensen) og det ærede 11te tingvalgte Medlem (Lewinsky) talt for at holde sig til 5 000 Kr. Det samme har Professorerne Falbe-Hansen og Deuntzer og flere udtalt, og selv den daværende Minister Hassing Jørgensen, der i sit Lovforslag foreslog et højere Beløb som Minimumsbeløb, har udtalt, at det kan være nødvendigt at have Adgang til at stifte ogsaa smaa Aktieselskaber. Han vilde komme ud over det ved en Dispensationsbestemmelse, men hans Efterfølger, Minister Hage, gik saa vidt, at han foreslog de 5 000 Kr., der nu er gældende, og udtalte derom, at det ikke er rigtigt efter vore Forhold at gaa til et højere Minimumsbeløb end 5 000 Kr. Og slutelig blev Sagen gennemført, saa vidt jeg husker, enstemmigt i begge Ting, her i Tinget efter Forslag af Ordføreren, Konsul Hey. Jeg mener, at det paa ingen Maade kan gaa an at monopolisere Aktieselskabsformen for de store; man maa her ogsaa tænke paa de smaa i Samfundet. Som sagt, det skal blot være en Henstilling til det kommende Udvalg om at tage en Forandring af de 10 000 Kr. under velvillig Overvejelse.

Hvis man vil gaa til at vedtage Forslaget om de 10 000 Kr., maa man huske paa, at Lovforslaget i § 4 siger følgende: Aktieselskaber kan ikke stiftes med en mindre Aktiekapital end 10 000 Kr., og i § 66 udtales det, at Selskaber, stiftede før Lovens Ikrafttræden, skal inden et Aar bringe deres Vedtægter i Overensstemmelse med Lovens Krav. Jeg haaber, at det ikke skal forstaas saaledes, at ogsaa Selskaber, der forud eksisterer, altsaa eksisterede, før dette Lovforslag blev fremsat, skal forhøje deres Kapital. Jeg synes ikke, man kan forlange noget saadant. Naar Lovgivningen i det ene Aar, i dette Tilfælde i 1917, har bestemt, at en Person rolig kan stifte et Aktieselskab med 5 000 Kr.s Aktiekapital, kan man ikke udsætte ham for, at han 5—6 Aar senere skal opløse dette Selskab maaske uden Mulighed for at rekonstruere det. Jeg synes ogsaa, man paa forskellig anden Maade gaar de smaa

Aktieselskaber lidt for nær. Naar det i § 3 kræves, at der skal være mindst 5 Stiftere, og at hver Stifter skal tegne mindst 1 000 Kr., naar der endvidere i § 4 kræves, at der skal være mindst 5 Aktionærer, og naar man i Lovforslagets § 61 sætter Bødestraf uden Hensyn til, om det drejer sig om et stort eller lille Aktieselskab, forekommer det mig, at man paa alle disse Omraader er for summarisk. Jeg synes, at man paa de Omraader, jeg her nævner, maa lovgive noget under Hensyn til, om det drejer sig om store eller smaa Aktieselskaber.

Jeg tør selvfølgelig ikke komme ind paa alle Lovforslagets enkelte Bestemmelser. I det store og hele hilser jeg Lovforslaget med Glæde, og det forekommer mig, at Ministeren paa næsten alle afgørende Punkter, hvor det drejer sig om Ordensregler, har truffet det rette. Jeg skal blot med Hensyn til nogle enkelte Punkter, som har været Genstand for offentlig Omtale, tillade mig at komme ind paa en mere indgaaende Drøftelse og derunder at rette visse Henstillinger og tage visse Forbehold.

§ 5 handler om Stiftelsesoverenskomsten, og det kræves, at Stifterne i den skal give Oplysning om, hvilket Vederlag der er givet de enkelte Stiftere. Jeg hilser denne Bestemmelse med Glæde, jeg finder det ganske naturligt, at de eventuelle Aktieejere faar Adgang til at bedømme, hvad de gaar ind til, og faar Adgang til at vide dette, som nødvendigvis maa interessere saa mange, hvad der er betalt i Afstaaelse af en Forretning, eller hvad Stifterne har taget som Fortjeneste for dem selv for at sætte Sagen i Scene.

Jeg vender mig derefter til de Bestemmelser i §§ 8, 11 og 26, hvorefter visse Meddelelser skal sendes til den interesserede Aktionær eller kommende Aktionær gennem anbefalet Brev. Jeg nævner denne lille Sag, fordi ogsaa den har været Genstand for Kritik udenfor denne Sal og, som det forekommer mig, ganske med Urette. Det, Forslaget gaar ud paa, er, at naar to Personer eller Institutioner har en Interesse i hinanden, og den ene skal meddele den anden noget, der er af Vigtighed for ham, skal det ske ved Brev og ikke gennem Avisadvertisement. Det forekommer mig ganske ufatteligt, hvorledes